

НЕМОЈ МИ ПОБЕЋИ ИЗ СНОВА И ДУШЕ

1

Човек без страсти
је празан човек.
Човек без љубави
човек је без
снова.

Снови су подстрек,
снови су снага,
космос и свила!
Човек без снова
човек је без
маште,
а човек без маште
човек је без
крила...

Човеку мојих снова

Само кад волимо
осећамо да живимо.

2

У пролећном дану
под тиркизом неба
обуздавам жудњу
што ме спопада,
грлим поветарац
који чежњом дише,
искре из твог ока
су ми награда.
Усред дворишта
магнолија цвате,
а вилин коњиц се
на листу одмара.
Прикривени осмех
на лицу ти титра,
покренут силином
мојих дамара.
Детиња чежња
у мени
свим замкама
одолева...
Зрело ми доба
опрез налаже.
Очарана тобом
враголасто се
трудим

да уловим тиркиз
што ти се у оку
благо разлаже.